tiruppAvai shlokAH with avatArikA

తిరుప్పావై శ్లోకాః అవతారికాసహితాః

Document Information

Text title : tiruppAvai

File name : tiruppAvai.itx

Category : major_works

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Shri Andal (Sanskit translation by S. N. Sriramadesikan)

Transliterated by : B Sreenivas bsmaachu at yahoo.com

Proofread by : B Sreenivas bsmaachu at yahoo.com

Description-comments : Sanskit translation by S. N. Sriramadesikan, Shiromani

Latest update : January 13, 2018

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

tiruppAvai shlokAH with avatArikA

తిరుప్పావై శ్లోకాః అవతారికాసహితాః

SHRI ANDAL's TIRUPPAVAI

Sanskrit Slokas

Author: S. N. Ramadesikan. (Siromani)

PREFACE

TIRUPPAVAI which consists of 30 songs is a small lyric, an expression of intense love for the Lord, by Shri Andal, one of the ten Vaishnavite saints of South India. Though it, has been translated into English, the need for a translation in Sanskrit, the language of the philosophy and religion of India, was felt very much, since such translation will make the non-Tamil knowing people understand the exquisite sweetness of the lyric and derive pleasure and profit by a daily chanting of it as the Tamil-knowing Shri Vaishnavas do. This versified translation of Tiruppavai first appeared in 1942, in a monthly Journal called "Desika Shri Sukti Samrakshani" published in Madras, together with an introduction in sixteen Sanskrit verses containing a short account of the origin of Tiruppavai and the life of Shri Andal.

The merit of this small work is borne out by the foreword and introductions by such eminent persons as Dr. B. Ramakrishna Rao-who is a poet himself both in Sanskrit and Telugu, who has translated Shri Jagannatha Pandita 's five laharis in Telugu poems, who is a Navabhasha Pandita and who has dived deep in the Visishtadvaita literature, Shri V. V. Giri-a born-leader, whose head and heart are noted for clarity and compassion, Shri

M.Patanjali Sastriar-a great scholar in Sanskrit, the President of the Central Sanskrit Board, and retired Chief Justice of the Supreme Court of India, and Tarkarnava Pandita Ratna Shri Uttamur T. Viraraghavacharya whose profound scholarship in the Sastras has been recognised by the Central Government through the Presidential award in 1959, and under whom I studied the Nyaya Sastras.

I expresss my sincere thanks to all of them. I shall certainly deem my labour of love fully recompensed if the large circle of people for whose benefit this lyric has been prepared, read it and imbibe the spirit of Shri Andal.

S.N. SRIRAMADESIKAN.
25, Burkit Road, T. Nagar, Madras.
29-5-196l.

Shri M. PATANJALI SASTRI,
Chairman, Central Sanskrit Board,
Krishna Vihar,
Luz, Mylapore, Madras, May 23, 1961.

The rendering in Sanskrit verse of the inspired outpourings of Shri Andal in the celebrated Tamil lyric Tiruppavai is a venturesome undertaking, but Pandit Shrirama Desikan has carried it through with notable success.

Using the Sragdhara and Sardoola Vikriditam metres, the longest known to Sanskrit prosody, the Pandit has becn able to compress each pasuram of the poem within the framework of a single sloka, but not without squeezing out in the process some of the ideas here and there in the poem (e.g. pasurams 28 and 29). Such instances are, however, few, and, on the whole, the stanzas written in elegant and flowing Sanskrit keep commendably close to the original. The Avatarika (also in verse) gives a brief

account of Shri Andal and her manobhava in composing the poem. I congratulate the Pandit on his fine performance.

-M. PATANJALI SASTRI.

Tarkarnava Pandita Ratna Shri Uttamaur T. Viraraghavacharya,
(Holder of the President's Award in Sanskrit)
25, Nathamuni Street, T. Nagar, MADRAS-7.

I have gone through Pandit Shri Rama Desikan's Sanskrit, Tiruppavai verses. The well known Tamil Divya Prabandha named Tiruppavai by the Great Andal Devi has been rendered into Sanskrit by Shri Rama Desikan, who has studied under me the whole Nyaya Siromani Course when I was the Senior Nyaya Professor in the Tirupati Venkateswara Sanskrit College. He passed his Nyaya, Siromani Examination in 1942. He has diligently studied the Nyya Sastra for four years and got some awards during his studentship. He possesses the teaching capacity in Nyaya and other subjects like Sahitya. He has studied Vedanta and written some articles in Sanskrit and Tamil. He has translated into Tamil some Sanskrit works also. His ability to speak fluently and to write verses in Sanskrit will be appreciated by every Sanskrit lover. This Sanskrit translation of the "Thiruppavai Prabandha" will clearly show his profound knowledge in Sahitya. His knowledge in Nyaya Sastra, his character, and his endeavour to study the Nyaya works critically and to analyse the facts stated in them are to be appreciated. He deserves all encouragement.

-T. Viraraghavacharya

FOREWORD BY

Dr. B. Ramakrishna Rao,
(Governor of Uttar Pradesh)

I am exceedingly happy to introduce this translation into

Sanskrit of the exquisite poem “Thiruppavai” by Shri
S.N. Shrirama Desikachari of Madras. “Thiruppavai” is a famous devotional poem composed by Andal, otherwise known as Godadevi, who was the foster-daughter of Shri Vishnuchittar or Perialwar, who is one of the famous twelve Shrivaishnava Saints called Alwars in the South. The Alwars and the Nayanmars have been famous Vaishnavaite and Shaivite saints in the South who were responsible for propagating the bhakti cult, which has made the people intensely devotional in their lives. The large number of temples in the South and the millions of people who are devoted to worship in the temples, their maintenance, construction, improvement etc., is an eloquent testimony to the background of the Bhakti Cult, which is popular throughout India, but particularly so in the South.

Andal is supposed to have been found by her foster-father in a Tulasi-garden which he had reared for making mAlAs for the worship of Vatapatra Shayi, the deity at Shri Villiputtur near Tenkasi. Shri Vishnuchittar brought up Andal like his own daughter, and reared in that devotional atmosphere, she grew up into beautiful womanhood coupled with a sense of devotion, which only reminds us of the great woman-saint, of Rajasthan, Mirabai. Vishnuchittar used to offer tulasi and flower garlands to the Deit every evening for worship. Young Andal used to adorn herself with the flower garlands daily lefore they were taken to the temple for offering without the knowledge of her father. She set to put them on and delight herself by looking into the glass and admiring her own beauty. She was once detected by her father with the garlands on her and looking into the glass. Vishnuchittar was naturally upset and did not take those garlands for offering. The Lord Vatapatrashayi appeared in the dream of Vishnuchittar that night, and was cross with him that

flower garlands were not offered to Him as usual. Vishnachittar with folded hands excused himself by pointing out that they were not offered because they had been polluted by being worn by his daughter. The reply of the lord was that it was that very garland which he loved and that if only garlands worn by Andal were offered he would accept them and not otherwise. This miraculous dream resulted in the recognition by Vishnuchittar of Andal's greatness as a devotee and saintliness. It is believed that ultimately Andal who insisted on getting married only to the Lord Himself, became identified with Ranganatha, the Deity at Shrirangam. The temples of Shri Vatapatra-shayi and Andal are situated in Shri Villiputtur and the custom of sending flower garlands worn by Andal to the Deity of Vatapatrashayi temple, still continues to this day. This legend is one of the many which are characteristic of the bhakti cult and the particular form of upasana which is followed by devotees belonging to the Shrivaishnava Sampradaya of Shri Ramanuja.

This book “Thiruppavai" is a collection of thirty devotional songs said to have been composed by Andal. The songs celebrate the festival of Dhanurmasa, which is held every year in the month of Margashirsha, which has been declared by Shri Krishna to be a favourite with him in the Geetha. Masanan Margashirashomi is what Shri Krishna says and this month is devoted to early rising and worship of the Lord in a form which is peculiar to Shrivaishnavas. Men and women, particularly women, are anxious to rise very early, have their ablutions and bath and engage themselves in a vrata which seems to have been performed by the Gopis in order to win the affection of Lord Krishna. In this poem which is recited one on every day during this month by Shrivaishnava devotees, Andal exhorts the Gopis and other women to rise early, do their duties and join

in the worship of the Lord and win His affection. The poems are exquisite in their sweet Tamil and can compare with the best of devotional songs in any literature. The homely sentiments expressed in the Pashurams or stanzas and the beautiful language in which they are expressed constitute a true representation of what is called anuragabhakti or devotion in the relationship of divine love. This lovely poem has been translated into Telugu and English and probably into other languages. An attempt has been made by Shriramadesikachari to clothe it in simple Sanskrit, which is very faithful to the original Tamil composition. The author is a well-known Sanskrit Pandit, who has been serving the cause of Sanskrit learning for some yoars. He is a fluent, speaker in Sanskrit and has to his credit some compositions both in Telugu which is his mother-tongue and also in Sanskrit. He has translated many Sanskrit dramas like Mudrarakshasam, Avimarakam, Malathi-Madhavam etc., into Tamil. He has also published many articles in Tamil on Sanskrit writers and Sanskrit literature. As the Secretary of the South Indian Sanskrit Pandits Association for six years, he conducted many conferences and public meetings and organized free Sanskrit, classes for its propagation. I am glad that, Tiruppavai has been translated by him into Sanskrit. I gladly introduce this beautiful poem to readers outside Tamilnad and I do hope that it will rouse interest among lovers of Sanskrit in other languages of the South like Tamil, which has an inexhaustible store of great literature.

B. Ramakrishna Rao
Governor's Camp,UTTAR PRADESH.

April 24, 1961

Shri V. V. GIRI.
Governor of Kerala

Kerala Governor’s Camp,
MADRAS.

19th April, 196l.

I am very happy to receive a presentation of the Sanskrit version of the poems written by Andal (Tiruppavai) and these thirty poems are a very valuble contribution to Tamil Literature. Shri Sreerama Desikan’s rendering of these poem into Sanskrit will help the whole of India to know the significance and the spirit underlying these poems and he has done a distinct service to that great Andal in getting these circulated throughout India in Sanskrit. Shri Sreerama Desikan is a Sanskrit scholar of very great eminence and he is a Nyaya, Siromani of the Madras University. He is a gentleman of character, integrity, ability and knowledge. I wish him every success in his trying to render his humble service to the country.

V. V. Giri.

శ్రీరస్తు
శ్రీనివాసపరబ్రహ్మణే నమః ।
శ్రీగోదాదేవీవిరచిత
తిరుప్పావై - పద్యానాం సంస్కృతశ్లోకాః

అవతారికా

వైకుణ్ఠే రమయా సాకం కదాచిజ్జగతీపతిః ।
సంసారసాగరే మగ్నాన్ జనాన్ స్మృత్వా వ్యచిన్తయత్ ॥ ౧॥

అహో మోహవశాదేతే సాగరాన్తర్నిమజ్జితాః ।
యయా కయాఽపి విధయాప్యుద్ధరిష్యామి తాన్ ధ్రువమ్ ॥ ౨॥

ఏవం సఞ్చిన్త్య భగవాన్ వైష్ణవాగ్రేసరాన్ బహూన్ ।
ససర్జ నౌసమానాంస్తాన్ ఆల్వార్-శబ్దాభిధాన్ గురూన్ ॥ ౩॥

ఏతేష్వన్యతమః సత్త్వశీలాద్యైస్సమలఙ్కృతః ।

విష్ణుచిత్తాభిధో విష్ణుకులదీప ఇవోత్థితః ॥ ४॥

ఆసీద్భగవతో ధన్విపురేశస్య పదామ్బుజే ।
కుర్వన్ హి తులసీపత్రమఞ్జర్యాద్యైః సమర్చనామ్ ॥ ५॥

తులసీభూమిఖననవేళాయాం పేటికాగతా ।
ఏకదా బాలికా లబ్ధా విష్ణుభక్తశిఖామణేః ॥ ౬॥

దినే దినే స్వచ్ఛపక్షకలేవ శశినః శుభా ।
వవృధే యౌవనం చాపి తస్యాః ప్రాదురభూద్వయః ॥ ౭॥

సర్వదా భగవన్తం తం రఙ్గనాథాహ్వయం ప్రభుమ్ ।
స్వస్య భర్తారమాచిన్త్య తద్వ్యగ్రా సమభూత్సదా ॥ ౮॥

అనావృష్టిరభూద్వృన్దావనే కృష్ణాపచారతః ।
పూర్వమేతత్సమాలోచ్య కర్తుం కాత్యాయనీవ్రతమ్ ॥ ౯॥

ఐహన్త హన్త తా గోప్యః సాధ్యం త్రింశద్దినైః శుభమ్ ।
ప్రార్థయన్తే స్మ తం కృష్ణం వ్రతోపకరణం ప్రతి ॥ ౧౦॥

అఙ్గీకృత్య తదీయాం తాం ప్రార్థనాం సఫలాం వ్యధాత్ ।
కృష్ణః కమలపత్రాక్షో భక్తానామభయప్రదః ॥ ౧౧॥

తతస్తాః సఙ్గతాః స్వాసు నియమం పర్యకల్పయన్ ।
యా పూర్వం ప్రాతరుత్తిష్ఠేత్ప్రబోధయతు సాపరాః ॥ ౧౨॥

ఇత్థం విధాయ నియమం తథైవ ప్రాతరుత్థితాః ।
యమునాయాం సుఖం స్నాత్వా చక్రిరే వ్రతముత్తమమ్ ॥ ౧౩॥

పూర్ణిమాయాం మార్గశీర్షమాసి పుణ్యదినే శుభే ।
ఆఖ్యాయికామిమాం కృత్స్నాం స్మరన్తీ మనసా సతీ ॥ ౧౪॥

గోపికాభిః కృతం సర్వం కార్యజాతం త్వమన్యత ।
స్వేనైవ క్రియమాణం సా గోదా సర్వాఙ్గసున్దరీ ॥ ౧౫॥

మత్వా తథైవ సా గోదా ప్రోవాచేమాం కథాం స్మృతామ్ ।
త్రింశతా రసపూర్ణాభిః దివ్యైర్ద్రమిడసూక్తిభిః ॥ ౧౬॥

అథ తిరుప్పావై శ్లోకాః ।

యా స్వయం భట్టనాథస్య సీతేవ మిథిలేశితుః ।

లబ్ధాఽభివర్ధితా చైవ తాం గోదాం స్మర హే మనః ॥

గోపికాస్వన్యతమా ఉషస్యుత్థాయ వ్రతానుష్ఠానకాలం వర్ణయన్తీ
అన్యాః ప్రబోధయతి - మార్గళిత్తిఙ్గళ్ - ఇతి ।

మాసోఽయం మార్గశీర్షో దినమపి సుదినం చన్ద్రసమ్పూరితత్వాత్
తస్మాదుత్థాయ గోప్యః శుభతరవపుషః స్నాతుకామాః ప్రయాత ।
యః సర్వాన్ శత్రువర్గాన్ తృణమివ మనుతే తస్య గోపస్య పుత్రః
కృష్ణః పద్మాయతాక్షో దిశతి చ కరణాన్యస్మదభ్యర్థితాని ॥ ౧॥

వ్రతాపేక్షితనియమానాహ కాచిద్గోపికా - వైయత్తు వాళ్వీర్గాళ్ - ఇతి

హే భూలోకమవాప్య నః శృణుత సద్గోప్యో లసన్త్యో భృశం
వాక్యం మఙ్గలదాయకం వ్రతపరం తత్రోపయుక్తాన్ విధీన్ ।
నాస్మాభిర్విముఖీభిరర్థినివహే భావ్యం ప్రసూనాఞ్జనే
ధార్యే నైవ కుపుస్తకాదిపఠనం త్యాజ్యం హ్యకృత్యం తథా ॥ ౨॥

వ్రతానుష్ఠానస్య ఫలం బ్రూతే - ఓఙ్గి ఉలగలన్ద - ఇతి ।

పాదాక్రాన్తసమస్తలోకవిభవం స్తుత్వా ప్రభుం శ్రీధరం
స్నానం చేత్క్రియతే వ్రతాయ సకలో లోకో విబాధో భృశమ్ ।
గావోఽభీష్టపయఃప్రదాః కిల మహీ సస్యైః సమృద్ధా భవేత్
దేవో వర్షతి మాసి మాసి చ జనాః నిత్యశ్రియం ప్రాప్నుయుః ॥ ౩॥

గోప్యః వర్షకర్తారం పర్జన్యదేవం ప్రార్థయన్తే - ఆళి మళైక్కణ్ణా - ఇతి ।

హే పర్జన్య సముద్రమేత్య సలిలం పీత్వా సమృద్ధం తతో
భూత్వా నీలతనుర్యథాఽఽదిపురుషః శ్రీచక్రపాణేః కరే ।
శఙ్ఖధ్మానసమానగర్జనయుతస్త్వం వర్ష వారాం చయం
స్నాత్వా తత్ర సమాప్య సువ్రతమిదం తుష్టా భవామో వయమ్ ॥ ౪॥

భగవన్నామస్మరణస్య దురితనివర్తకత్వమాహ - మాయనై మన్ను - ఇతి ।

యం మాయావినమామనన్తి వివుధాః యం మాథురం జానతే
యం ప్రాహుర్యమునావిహారకుశలం దామోదరం కేశవమ్ ।
తం దేవం మనసా స్మరేమ వచసా సఙ్కీర్తయామో యది
హ్యగ్నౌ తూలమివాఖిలం కృతమఘం నశ్యేద్భవిష్యచ్చ నః ॥ ౫॥

కాచిద్గోపికా అపరాముద్బోధయతి - పుళ్ళుం సిలమ్బిన కాణ్ - ఇతి ।

బాలే త్వం న శృణోషి కిం ఖగరుతాన్యాహ్వానశఙ్ఖధ్వనిః

నైవ శ్రోత్రపథం గతోఽస్తి గరుడాధీశాలయాజ్ఞాగృహి ।
ధ్యానావస్థితతద్గతేన మనసా సఙ్కీర్తయద్భిర్హరిం
శబ్దానుచ్చరితాన్ మహాజనగణైః శ్రుత్వాపి నోద్బుధ్యసే ॥ ౬॥

అన్యాం కాఞ్చిదుత్థాపయతి - కీచు కీచు - ఇతి ।
భ్రాన్తే ఖఞ్జనసఙ్ఘజాతనినదాన్ త్వం కీచుకీచీత్యమూన్
గోప్యః సున్దరకేశపాశభరితా మాఙ్గల్యమాలావృతాః ।
యన్మథ్నన్తి దధీహ తేన జనితాన్ శబ్దాంశ్చ యత్కేశవం
బ్రూమస్తద్భవతీ న కిం నిశమయత్యుత్తిష్ఠ బాలే శుభే ॥ ౭॥

ఏకా అపరాం ప్రబోధయతి - కీళ్వానమ్ - ఇతి ।
దృష్ట్వా ప్రాచ్యాం ప్రకాశం తదను యదువరైర్ముచ్యమానా మహిష్యః
ధావన్త్యేకత్ర తుష్టాః తృణచరణధియా నైవ వర్తామహేఽత్ర ।
ఇత్యేవం బద్ధకోపాః జ్వలదనలసమాః స్థాపయిత్వైవ గోపీః
ప్రాప్తాః స్మస్త్వాం హి నేతుం బకముఖశమనం కృష్ణముచ్చైః స్తువన్త్యః ॥ ౮॥

గోపికాస్వన్యతమా అపరాం గోపికాం ఉద్బోధయతి - తూమణి మాటత్తు - ఇతి ।
పర్యఙ్కే బహురత్నదీపభరితే ధూపైస్తథా వ్యాపృతే
నిద్రాసి హ్యబలే కవాటయుగలం త్వం క్షిప్రముద్ఘాటయ ।
మూకా కిం బధిరాలసా తవ సుతా స్వాపాభిచారం గతా
కిం వా కీర్తయ మాయినం హరిమిమాం క్షిప్రం త్వముత్థాపయ ॥ ౯॥

గోపికామేకాం అపరా ప్రబోధయతి - నోట్రు స్వర్గమ్ - ఇతి ।
అస్మాకం పటహప్రదేన తులసీయుఙ్మౌలినా శార్ఙ్గిణా
ధ్వస్తో రావణసోదరః స విజితో నిద్రాపరీక్షావిధౌ ।
చిహ్నం స్వీయపరాజయస్య మహతీం నిద్రామదాత్కిం ను తే
యేన త్వం స్వపిషీదృశం బహువిధం సమ్బోధ్యమానా ముహుః ॥ ౧౦॥

గాఢనిద్రాసుఖమనుభవన్తీం అన్యాం గోపీం ఉత్థాపయతి - కట్రుక్కరవై - ఇతి ।
సమ్పన్నస్య చ శత్రునాశనవిధౌ దీక్షాజుషః పుత్రికే
వల్మీకాగ్రఫణాధరప్రవిలసన్మధ్యే మయూరీనిభే ।
సఖ్యస్తే సముపాగతా జలధరచ్ఛాయమం భజన్త్యో హరిం
నోత్తిష్ఠస్యపి మూకభావసహితా కిం మన్యసే నిద్రయా ॥ ౧౧॥

అన్యాం కాఞ్చిత్ గోపికాం ఉత్థాపయతి - కనైత్తిళమ్ - ఇతి ।

బద్ధైర్వత్సపరాయణైః సుమహిషీవృన్దైః పయః క్షారణా-
    దాసిక్తాఙ్గణభూమిసద్గృహపతేర్గోపేశ్వరస్య స్వసః ।
గేహద్వారసమాగతైర్హిమజలాసిక్తస్వశీర్షైః సఖీ-
    వృన్దైః సంస్తుతరావణారివిభవం శ్రుత్వాపి నోద్బుధ్యసే ॥ ౧౨॥

ఏకాం గోపికాం ప్రబోధయతి - పుఌన్ వాయ్ - ఇతి ।
విష్ణుం ఘోరబకాస్యదారకమముం రక్షఃశిరశ్ఛేదినం
    గాయన్త్యః ప్రతిపేదిరే వ్రతభువం సర్వాశ్చ గోపాఙ్గనాః ।
శుక్రః ప్రాదురభూద్బృహస్పతిరగాదస్తం ద్విజాశ్చోత్థితాః
    బాలే త్వీదృశకాల ఏవ శయితా స్నానం హ్యకృత్వా శుభే ॥ ౧౩॥

ప్రభాతలక్షణం వర్ణయన్తీ కాఞ్చిద్గోపికాముద్బోధయతి - ఉఙ్గళ్ పుళక్కడై - ఇతి ।
గేహారామగవాపికాజలగతం రక్తోత్పలం పుష్పితం
    భ్రాన్తే సఙ్కుచితాఽభవత్కుముదినీ ధ్మాయన్తి శఙ్ఖం జనాః ।
శ్వః ప్రాతః ప్రథమోత్థితా నను సఖీరుద్బోధయిష్యేఽహ మి-
    త్యుక్తిః కిం తవ నైవ లజ్జయతి తత్ప్రోత్థాయ కృష్ణం భజ ॥ ౧౪॥

అపరాం గోపికాముత్థాపయతి - ఏల్లే ఇళఙ్కిళియే - ఇతి ।
అద్యాపి స్వపిషీహ బాలశుకిసఖ్యద్య ప్రబుద్ధాస్మ్యహం
    జానేఽహం తవ వాక్యకౌశలమహం యూయం తథా ద్రక్ష్యథ ।
కిం సర్వాః సముపాగమన్ ? నను తథా సఙ్ఖ్యాయ జానీహి తత్
    త్వం తం మాయినముగ్రశత్రుశమనం కృష్ణం సఖాయం స్మర ॥ ౧౫॥

ఏతావతా సర్వాః ఉద్బుధ్య సమ్భూయ నన్దగోపస్య గృహద్వారమాగతవత్యః
    ప్రథమం దౌవారికం యాచన్తే - నాయకనాయ్ నిన్ఱ - ఇతి ।
శ్రీమద్గోపజనేశితుర్గృహపరిత్రాతస్తథోచ్చధ్వజ-
    ప్రాలమ్బోజ్జ్వలతోరణప్రగుణితద్వారస్థ దౌవారిక ।
కృష్ణః ప్రాగవదద్వ్రతోపకరణం దాస్యామి యుష్మభ్యమి-
    త్యాప్తాః సేవితుమేవ తం మణిమయం తస్మాత్కవాటం నుద ॥ ౧౬॥

నన్దాదీనుద్బోధయన్తి - అమ్బరమే తణ్ణీరే - ఇతి ।
స్వామిన్ దానపరాయణ ప్రభువర ప్రోత్తిష్ఠ నన్దప్రభో
    స్వామిన్యుత్తమవంశజే శుభగుణే నిద్రాం యశోదే త్యజ ।
వ్యాప్య వ్యోమ పదత్రయేణ తు జగన్మాతః ప్రబుధ్యస్వ హే
    విష్ణో త్వం బలభద్ర కృష్ణసహితశ్చోత్తిష్ఠ కృష్ణప్రియ ॥ ౧౭॥

పురుషకారభూతాం నీలాముద్బోధయన్తి - ఉన్దు మదకళిట్ట్రిన్ - ఇతి ।
నీలే వాసితచారుకేశనిచయే హే నన్దగోపస్నుషే
కూజన్త్యత్ర చ కుక్కుటా అపి కుహూకణ్ఠా లతామణ్డపే ।
అస్మత్కీర్తితకృష్ణనామవిభవం భక్త్యా స్వయం శ్ృణ్వతీ
భూషాశిఞ్జితమఞ్జుపాణికమలేనోద్ఘాటయస్వార్గలమ్ ॥ ౧౮॥

నీలాదేవీం పురస్కృత్య కృష్ణపరమాత్మానముత్థాపయన్తి - కుత్తు విళక్కేరియ - ఇతి ।
పర్యఙ్కే బహుదీపరాజిలసితే కాన్తాకుచాగ్రస్థలీ-
విన్యస్తాత్మభుజాన్తరాల భగవన్ వాచం న దత్సే హి నః ।
దేవి త్వం న కిలేచ్ఛసి స్వశయనాత్కాన్తం కదాప్యుత్థితం
త్వం చేన్న క్షణవిప్రయోగసహనా తత్త్వం న తన్నో దయా ॥ ౧౯॥

శ్రియఃపతిం కృష్ణపరమాత్మానం గోపికాః ప్రబోధయన్తి - ముప్పత్తుమూవర్ - ఇతి ।
త్రింశత్కోటిదివౌకసామపి పురో గత్వా తదార్తిచ్ఛిదా-
కారిన్నాశ్రితవత్సలారిశమనోత్తిష్ఠ స్వయం నిర్మల ।
నీలే విద్రుమరక్తవర్ణవదనే కుమ్భస్తని త్వం హి నః
కృష్ణం చాన్యదపేక్షితం చ కరణం దత్వా వ్రతం కారయ ॥ ౨౦॥

కృష్ణపరమాత్మానం గోపికాః ప్రబోధయన్తి - ఏట్ర్ కలఙ్గళ్ - ఇతి ।
ఆపూర్య ప్రసృతాన్ ఘటాన్ బహుపయోధారా బహిర్ముఞ్చతః
స్వామీ ధేనుగణస్య యోఽతిమహతో గోపస్య తస్యాత్మజ ।
దీనాస్త్యక్తపరాక్రమారిసదృశాస్త్వత్పాదపద్మాన్తికం
ప్రాప్తాః స్మః శ్రితపాలనోద్యత జగద్దీప ప్రబుధ్యస్వ భో ॥ ౨౧॥

ఏతావతా భగవన్తముత్థాప్య సమ్ప్రీతి తత్కటాక్షాన్ ప్రార్థయన్తే -అఙ్గణ్ మా ఞాలత్తు-ఇతి ।
నష్టాహఙ్కృతిశత్రుసఙ్ఘవదిహాగత్య స్థితానాముపర్య-
స్మాకం న పతేయురబ్జ రుచయః కిం తే కటాక్షాః శనైః ।
అక్షిభ్యాముదితార్కచన్ద్రసదృశత్విడ్భ్యాం మనాక్ చేద్భవా-
నస్మాన్ పశ్యతి నష్టపాపనిచయాః స్యామ ప్రహృష్టా వయమ్ ॥ ౨౨॥

గోపాఙ్గనాః కృష్ణపరమాత్మానే స్వాగమనం నివేదయన్తి - మారిమలై ముళైఞ్చిల్ - ఇతి ।
క్షోణీభృద్వరకన్దరోదరశయః సింహః ప్రబుద్ధో యథా
దృష్ట్వోగ్రం పరిధూయ కేసరచయం చాఞ్చేద్గభీరాం గతిమ్ ।

ఆగత్యైవమధిష్ఠితః సువిహితం సింహాసనం యత్కృతే
ప్రాప్తాః కార్యమిదం విచిన్త్య కరుణామస్మాసు సన్దర్శయ ॥ ౨౩॥

భగవతః కృష్ణస్య దృష్టిదోషపరిహారాయ వ్రజస్త్రియః మఙ్గలాని
ప్రార్థయన్తే -అన్ఱు ఇవ్వులగమళన్దాయ్ - ఇతి ।
లఙ్కాధీశదశాననాదిశమన త్వద్విక్రమో వర్ధతాం
వత్సాఖ్యారివినాశినస్తవ జగన్మాతుః ప్రథేతాం పదే ।
తం గోవర్ధనపర్వతం కృతవతశ్ఛత్రం గుణాస్తే జయ-
న్త్వేతం త్వాం శరణం గతా వయమహో లబ్ధుం వ్రతస్యోచితమ్ ॥ ౨౪॥

వల్లవ్యః స్వాగమనకారణం కృష్ణాయ నివేదయన్తి - ఒరుత్తి మగనాయ్ - ఇతి ।
కస్యాశ్చిజ్జఠరాద్భవన్నిశి తదైవాసీః పరస్యాః సుతః
తస్యైవం పరనాశినో వ్యరచయత్కంసోఽప్రియం తే బహు ।
తత్సర్వం త్వయి నిష్ఫలత్వమగమత్తస్మిన్ భవత్యర్థితాం
ప్రాప్తాః స్మః పటహాదికం బహువిధం దత్వా వ్రతం కారయ ॥ ౨౫॥

గోపికాః నన్దాత్మజాత్ వ్రతసాధనాని ప్రార్థయన్తే - మాలే మణివణ్ణా - ఇతి ।
శఙ్ఖాన్ శుక్లతమాన్ నినాదభరితాన్ దీపాన్ బహూన్ సున్దరాన్
కిఞ్చాత్యద్భుతనాదవాదిపటహాన్ వేదప్రవక్తౄన్ జనాన్ ।
అత్యుచ్చధ్వజమావితానమఖిలం చాన్యద్ధరే శ్రీపతే
దేహి త్వం వటపత్రతల్ప జలదశ్యామ ప్రభో సాదరమ్ ॥ ౨౬॥

గోపస్త్రియః వ్రతమనుష్ఠాయ తజ్జనితం హర్షమావిష్కుర్వన్తి - కూడారై వెల్లుమ్ సీర్ - ఇతి
।
హే శత్రుఞ్జయ గోపతే ప్రియ విభో స్తుత్వా వయం త్వాం ముహుః
ప్రప్స్యేమాన్ పటహాన్ బహూన్ బహుమతిం లప్స్యామహే చోత్తమామ్ ।
వస్త్రాణ్యఙ్గదకర్ణపత్రకటకాన్ ధృత్వా తతః సజ్జితాః
స్వాద్వన్నం ఘృతదుగ్ధపూరభరితం భోక్ష్యామహే చ త్వయా ॥ ౨౭॥

పరిసమాప్తవ్రతా గోపికాః భగవతి అపరాధక్షమాం యాచన్తే - కఱవైకళ్ పిన్ చెన్ఱు - ఇతి
।
గోవృత్త్యైవ హి జీవతామహరహః గోపాలకానాం కులే
యేన ప్రాదురభూస్త్వమేతదుచితం పుణ్యం సమృద్ధం హి నః ।
అస్మాభిః ప్రియ కృష్ణ గోపతనయేత్యాహూయమానోఽసకృత్
మన్యుం మా కురు చాస్మదిష్టమఖిలం సద్యః ప్రయచ్ఛ ప్రభో ॥ ౨౮॥

ఏతావతా ఐహికసుఖాని సమ్ప్రార్థ్య సమ్ప్రతి స్వాభిలషితమాముష్మికసుఖం యాచన్తే - ఛిట్రఞ్చిఱుకాలే - ఇతి ।

కృష్ణ ప్రాతరిహాగతైస్తవ జనైరావేద్యమానం శ్ఌణు
ప్రాగ్దత్తైరిహ వాద్యచామరముఖైర్న స్యామ తుష్టాః ప్రభో ।
కిన్త్వల్పాన్ సహజానపోహ్య విషయాన్ సాంసారికాన్ సర్వదా
కైఙ్కర్యం కరవామ తేఽఙ్ఘ్రికమలే కుర్యా దయాం నస్తథా ॥ ౨౯॥

తిరుప్పావై గ్రన్థపఠనస్య ఫలం బ్రూతే - వఙ్గక్కడల్ కడైన్ద మాధవనై- ఇతి ।

గోప్యశ్చన్ద్రసమానచారువదనాః సంస్తుత్య దామోదరం
ప్రాప్తా యత్పటహాదికం కృతిమిమాం గోదాఖ్యదేవ్యా కృతామ్ ।
త్రింశద్ద్రావిడపద్యగుమ్ఫనమయీం యే వా పఠన్త్యాదరాత్
పద్మాకాన్తదయామవాప్య భువి తే నిత్యం సుఖం ప్రాప్నుయుః ॥ ౩౦॥

ఇతి తిరుప్పావై శ్లోకాః సమాప్తాః ।

సమ్ప్రదాయవిదామత్ర వక్తవ్యం బహు శిష్యతే ।
విశిష్టభావవిస్పష్టజ్ఞానహేతురియం కృతిః ॥

శ్రీవీరరాఘవార్యాణాం ఉత్తమూర్చక్రవర్తినామ్ ।
సర్వశాస్త్రప్రవీణానామన్తేవాసీ హ్యయం జనః ॥

వరదార్యగురోః సూనుః వాత్స్యః శ్రీరామదేశికః ।
వ్యతానీత్ శ్లోకరూపేణ గోదాదేవ్యాః కృతిం శుభామ్ ॥

శ్రీగోదాదేవ్యై నమః ।

Encoded by B Sreenivas bsmAchu at yahoo dot com

Proofread by B Sreenivas, PSA Easwaran psawaswaran

tiruppAvai shlokAH with avatArikA

pdf was typeset on March 24, 2024

Please send corrections to *sanskrit@cheerful.com*